

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind I 1812-42

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 173. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibfr01-shoot-idm139849788884080/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

Du har af mig en dansk roman begæret;
men da jeg ingen har ved hånden,
jeg selv den skrive vil, om ej det er for svært,
og om jeg bistand får af digter-ånden.
Du har forlangt den, for at kunne sove
ved sildig læsning, som er net og fin;
velan, elskværdigste! det tør jeg love,
at du skal sove dejligt efter min.
Du ser, romanen har en prægtig titel,
som højt interessante ring dig spår.
Hver dag jeg skrive vil et nyt kapitel,
så tænker jeg, den vare kan et år.
Det må den gerne, thi fra nytår ville
de gode flyveposter sove hen;
og noget skal et menneske bestille,
nu vel, så lad mig skrive den.

Med højagtelse og allerærbødigst
Forfatteren.

FØRSTE KAPITEL

Det var en dejlig, klar vinteraften. Sneen hvilede som et krid-
hvidt tæppe over jorden, og månen og stjernerne strålede ned der-
på, og forhøjede den hvide glans; med ét ord, det var et vejr li-
gesom iaften. Nattegalen fløjtede sine søde, sværmeriske triller;
– nej, stop! den fløjtede ikke, men den åd melorme i buret, hvori
den hang på væggen hos skovrider Christoffer Hennegau, den
vældigste jæger i hele Thüringer-skoven. Forbi hans bolig løb en
stor flod, som nu var tildækket med den spejklare is, over hvilken
han plejede at løbe på skøjter, bevæbnet med sin riffel, og han
skød da, i den hurtigste fart, de fugle, som næsten usynlige drog
i umålt afstand over hans hoved, og som kun månens svage be-
lysning beregnede for hans øvede jægerøje. Idet han nu fortsatte
sit løb langs med floden, bragte dennes krumninger ham ud på
en stor sø, hvori den havde sit udløb, og som ligeledes var bedæk-
ket med is. Langt borte, på den modsatte bred af søen, glintede et
rødt lys, der stak besynderligt af imod månens og stjernernes
blålige skær; men det var tydeligt at dette røde lys var en stjerne